

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) במשנה מצוי שהיה גבוה מעשרים על"ל וחיבת למעלה נחמק:

גליון הש"ס

רש"י ר"ה מבי' שהיה
זה תוקיה' לקרע' בזה
וכי' העי' נחשבו
מקטנות' כחתי' ונחשבו
תקוקין' קרע' דלח' מבי'
לח' ועי' אסכ' לקרע'
נחת' מבי' נחשבו
לח' דלח' קרע' סוף י'
לח' מבי' מיד' כחתי'
לחמה' כזה' דכח' רש"י
הי' הדלח' קרע' רש"י
וכי' נחשבו' לח' י'
קרע' לח' סיכ' י'
קול' לח' עשת' חלח'
לח' דלח' לח' מבי'
מחלח' לח' י' חלח'
י' חלח' לח' י' חלח'
י' חלח' לח' י' חלח'
י' חלח' לח' י' חלח'
י' חלח' לח' י' חלח'

רבינו חננאל

שְׁעוֹרֵיהָ בָּרַח לִדְלִיתִי אִם לֹא עָשָׂה
כֵּן פָּסוּל: דְּאוֹרֵיִיחָא נָמִי מִנִּי קִקְמָנָא.
בְּעָלְמָא בְּמִילֵי אַחֲרֵינִי דְנִשְׁפֵּי
מִיֵּילֵי דְקַמֵּי הֶסֶם וְשִׁאֵן לֵה עָשָׂה
דְּפִנוֹת וְשִׁאֵנָה גְבוּהָה עֲשֵׂרָה וְשַׁחֲמָתָה
מְרוּבָה מִזֵּילָתָה: פְּסִיק וְמִנִּי פְסוּלָה.
דְּהִשְׁתָּא לֵי כִּיָּל וְחִנִּי לֵהוּ כְּוִלְהוּ
כְּדֹאֵל דְּלִי הוּא מִנִּי קִקְמָנָא לֵהוּ כְּוִלְהוּ
מִנִּי לְעַרְבוּנֵיהוּ וְלִמְטַמְיָהוּ דְבִשְׁאָן
לֵה שֵׁלֵם דְּפִנוֹת בְּעִי לְמִיתוּמִי יֵשָׁע
לֵה דוֹפִן וְשִׁאֵנָה גְבוּהָה בְּעִי לְמִיתַמִּי
יִגְבִּיהּ וְשַׁחֲמָתָה מְרוּבָה מִזֵּילָתָה
יִסְיָף עַל סַכְכָּה וְאִמֵּר מֵר לְעוֹלָם
יִשָּׁנֵה אֲדָם לְתַלְמִידוֹ דְּרַךְ קִרְרָה
(פְּסִיקִים ד' ג:): אָהוּ מוֹעֵד. הוּא
הֵיכִילֵךְ שֶׁסֶם הִיָּה בְּעוֹלָם מְרוּבָה
וְהַשְׁלֵתוֹ הַסְּמִינָרִי וְכִבְלָתוֹ מְכִיבִים אֵלֶּל

מועד: ירכנ סכרי. קדוש אולם לאו
האמורות נכיל א הו עניד לכו ב
הלכ לא מיקרי אהל מועד ולא א
דילי פחת: אל פסח אולם. אלמא פ
אולם. הוא יכל: וסא ינ כפי. פתח
נמדבר מבי וס לא היה אולם ו
דגבוו שזקקסם לא היו אלא עש
ששטן. שחרי קודס פתיח דלמות
כפי. וביצית עולמים מנא לן: ונפתי
הספר נבאל מועד נאמר דכחצי (ויק

מבוי שהוא גבוה. * שהטחו את הקורה למעלה מעשרים אמה. וקורה זו להמיר לטעולת לחובה בזה הדמאורייתא אימסר הוהאחא דה"ר בשבת. ומה היא דה"ר סרטיא ופליטיא גדולה כדאמרן בפרק יציאות השבת (פס"ד א.) שדומיא לדלי מדבר דכל מיני דשבת ממשן גמרינן ועגלות של ליים ברוזב י"ו אמה אולי כדאמרן בבוזרק (ש"ד ע"ג.) הלכך לא הוה דה"ר ציזר מ"ו אמה רוחב ומפולג מנ"י ראשון אבל מני קצר הוא ואולי רחב י"ו אמה ולי ואי רחב הוא אינו מפולג אלא ראשו אחד פחות לרה"ר וראשו אחד קטום דאי הוה מפולג לא הוה משתרי בקורה כדאמרינן בגמ' (י) ויזין דלאו דה"ר הוא שרי לטעולי ביה מן

מבוי

(ח) שהוא 'גבוה' (ט) למעלה מעשרים אמה יעמוד
'ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר
אמנות יעמט ואם יש לו צורת הפתח אע"פ
שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט:
גגמ' תנן (י) הטהם סוכה שהיא גבוהה למעלה
מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר
מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי
מאי תתקנא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי
דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא
נגמ' תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה
תפסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני
תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא
למדידה אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה
אלא למדה אלא מפתחו של אולם דתנן (יא) פתחו
של היכל גבהו עשרים אמה ורחבו עשר
אמנות (יב) וישל אולם גבהו ארבעים אמה ורחבו
עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו
וישחטו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת
היכל לחוד וקדושת אולם לחוד וכי כתיב
פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה
סבר (יג) היכל ואולם קדושה אחת היא וכי כתיב
פתח אהל מועד אתרווייהו הוא דכתיב
ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם
לחוד וקדושת היכל לחוד ורבי חיינו טעמא
דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית
וירבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת
השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הבית
הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן
בכתיב אשכחן (יד) משכן דאיקרי מקדש ומקדש
דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא דאמר
רב יהודה אמר שמואל (טו) שלמים ששחטן
קורס פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר
וישחטו פתח אהל מועד בזמן שפתוחין ולא
בזמן שהן נעולים והא כי כתיב ההיא במשכן
בכתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן
וימשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש
דאיקרי משכן דכתיב (טז) ונתתי (את) משכני
בבתוכם אלא משכן דאיקרי מקדש מלן
אילימא מדכתיב ינסעו הקהתים נושאי
המקדש והקימו את המשכן עד כיום
ההוא

תמיד של שחר ואמרין יוה
נמי בעי פתיחה ללחות ההיכל
תמיד נשטח עד שהיה שומע
דיוקא בזהקטרה איירי ולא
בהדיא בהחלטה (ומחזר ד')
שהקדימון לתמיד של שחר
פסולין היינו מדרבנן אי נמי
מקרא זה כבר הוקם המשכן
מועד ועל אחיה משכן היה

ב. מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

ב.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"ו מהלכות
שבת הלכה יד סמג
עשין דרבנן א טושיב איח
ס"י סמג טעם טו
ב ב מ"י ס"ד מהלכות
סוכה הלכה א סמג
עשין מג טושיב איח ס"י
חלול סמג א
ג ג מ"י ס"ד מהלכות בית
הכאזיח הלכה ו סמג
עשין קסג
ד ד מ"י סס הלכה ט
ה ה מ"י פ"ה מהל'
חמשה הקדושות הל'
ה סמג עשין קסג:

תורה אור השלם

[illegible]

מוסף רשי"י

מבוי שרוא גביר
למעלה מפרוס אמר.
חמי סאח פסחוס אמה.
לדנין וסאח פסחוס לרבי'ר
והפרוס פסחוסות חמי
והפסחוסות ופסחוס לרבי'ר, הכי
הוא שרת היידי נמי
הוא, וסכרי פסחוס
לסאח מפרוס לרשות
חמי'ר גביר, עירי,
הפסחוסות כל שרת שרת
לפסחוס וסכרי שרת לסאח
והסכרי נסח פסחוס
כל הפסחוסות כסח כל פין
לפסחוס הפסחוס פסחוס
הפסחוסות, ולי עסאן
מפסחוס פסחוס קרוב הוא
לפסחוס דרשית לרבי'ר,
הפסחוס כיכר גביר
הפסחוסות חמי, ולי
קוקא ולי קרוב מפרוס
לסאח, וסאח גביר חמי
מפסחוס חמי, וליעס.
פסחוס (סכרי) חמי
פסחוסות. שפסחוסות
אלה סאח ופסחוסות וסכרי
קרי לתי' ופסחוסות חמי.
כל הפסחוסות חמי.
מפסחוסות חמי.

רַב נִיסִים גֵּאון

מבוי דרבנן תאני חקנות.
כפרי עושין אמר רב
יהודה אמר שמואל בשעה
שתיקן שלמה עירובין
וידים יצתה בה חכם
ואמר לו בני את חכם
לך. ודע כי כל דבר
שאינו כתוב בקראי ואע"פ
שהוא מחקת נביאים,
דרבנן מיתקן. כי מפי
השמועה שלהן קיבלנוהו.
ודרבונו לפי שאינו כתוב